यानेश्व शकरेश्वेव रुपेर्नागेश्व सा चमुः। पनर्निवृत्ता विस्तीणी भरतस्यानुषायिनी ॥ २०॥ ततस्त्रिपथगां रम्यामतिशीघोर्मिमालिनीं। ददृष्ट्रस्ते तदा सर्वे गङ्गां शिवजलां नदीं ॥ २१॥ तां नक्रमकराकीणीं संतीर्य सक् बन्ध्भिः। शृङ्गवेरपुरं राजा जगाम सर्ह्सैनिकः ।। २२।। शृङ्गवेरपुराद्रच्छ्त्रयोध्यां स ददर्श रु । भरतो दुःखसंतप्तस्ततः सूतमथाब्रवीत् ॥ ५३॥ सार्घे पश्य नगरीमयोध्यां श्रून्यकाननां । निराकारां निरानन्दां दीनां प्रतिकृतस्वनां ॥ ५८ ॥ वियुक्तां पुरुषेन्द्रेण ससुतेन मकात्मना । ्राज्ञा दशर्घेनेमां नोत्सके प्रतिवीचितुं ।। २५।।

इत्यार्षे रामायणे श्रयोध्याकाण्डे भरतप्रतियानं नाम चतुर्विशतिशततमः सर्गः ॥